

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan zvečer, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

Telefon št. 34.

Deželni zbor kranjski.

(XV. seja dne 2. maja.)

Predsedoval je dež. glavar pl. Detela. Došle predloge so se odkazale pristojnim odsekom.

O proračunu normalnošolskega zaklada za leto 1899. je poročal posl. Višnikar. Proračun kaže, kako je regulacija učiteljskih plač vplivala na ta zaklad. Potrebščina za leto 1898. je znašala 398.573 gl., potrebščina za leto 1899. pa znaša 454.891 gold., pokritje pa znaša 23.937 gld., tako da je pokriti primanjkljaja 430.954 gold. Stroški za šolo se bližajo torej pol milijonu in znašajo 32%, vseh deželnih dohodkov. Zbornica je proračun odobrila in rešila več prošenj.

Prošnja obč. zastopa Zagorje ob Savi, da naj se učiteljske plače urede tako, kakor so plače nižjih treh razredov drž. uradnikov, se je odkazala dež. odboru.

Prošnja nadučitelja Valentina Pina v Knežaku in Fr. Grosa na Štrekljencu glede uvrstitve v višji plačilni razred sta se odklonili, ker deželni zbor v tej stvari ni kompetent.

Za Pina se je zavzel posl. Božič in z ozirom na izvrstno službovanje Pinovo predlagal, naj se njegova prošnja s toplim priporočilom odstopi dež. šolskemu svetu, kar je bilo sprejeto.

Prošnja učiteljev ljubljanskih ljudskih šol, naj se določijo službene doklade vsem jednako na 60 gl., učiteljicam pa po 50 gl., se je ugodilo.

Prošnji učitelja L. Perkota v Žireh in J. Križarja v Metliki za draginjsko doklado sta se odklonili. Učiteljski vdovi Ani Adamič pa se je dovolila miloščina po 72 gld. za dobo 5 let.

Končno je poročevalec nasvetoval naslednji predlog:

Tistim učiteljem in učiteljicam, kateri so pri regulaciji učiteljskih plač leta 1898. manj prejeli, kakor znašajo prejšnje plače z 11. deželnozborski seji dne 25. febru-

varja 1897. dovoljenimi draginjskimi dokladi in podporami vred. je v smislu deželnozborskega sklepa dne 26. februvarja 1898. posledobno izplačati, kar so premalo dobili.

Ta predlog je bil sprejet, in istotako sta bili sprejeti naslednji resoluciji:

1. Vlada se opetovano pozivlja, da za uspešnejše nadzorovanje šolstva čim prej imenuje posebnega dež. šolskega nadzornika za ljudske šole na Kranjskem, in da eventualno predloži načrt zakona glede stalnih okrajnih šolskih nadzornikov po vzgledu zakona z dne 8. junija 1892, št. 92 za Gališko.

2. Deželnemu odboru se vnovič nalaga, da se poganja s c. kr. vlado za to, da s primernim zneskom prispeva k ogromnim stroškom, katere mora nositi dežela za ljudsko šolstvo.

Prošnja županstva občine Dole za popravilo stare vrhniške ceste od Idrijske do Rovtarske meje se je odkazala dež. odboru v primerno rešitev.

Posl. Hribar je poročal o prošnji županstva v Št. Jerneju, da bi se členom cenilnih komisij osebne dohodarine izposlovale dnevnščine. Prošnja se je odstopila vladi.

O prošnji županstva v Starem trgu pri Poljanah za pospešitev zgradbe vodovoda je poročal posl. dr. Papež, ki je predlagal, naj se odkaže dež. odboru, da stvar dožene.

O tej prošnji se je vnela daljša debata, katero je provzročil posl. Schweiger, ki je s cenjenimi frazami zahteval, da je treba ta vodovod prvi izvršiti in napadal deželni odbor.

Posl. P. v s e je odločno zavrnil Schweigerjeva natančevanja, in posl. Murnik je spjel ad absurdum Schweigerja in tiste, ki ga posnemajo, povdarjaje, da dež. odbor absolutno ne more vsega tega storiti, kar se mu glede vodovodov leto za letom naroča. Zajedno je posl. Murnik glede deželnega dvorca pojasnil, da je prof. Hrasky operat že izdelal, da pa je operat v neka-

terih ozirih bil pomanjkljiv in se prof. Hraskemu njegov zaslužek še ni izplačal, ker še ni dognano, koliko mu gre za delo, ki ga je izvršil, odkar ni več v dež. službi. Poslanec Pfeifer je tudi podpiral prošnjo starotrškega županstva in obljubil, da se bo zanj zavzemal v drž. zboru. Ko je še poročevalec dr. Papež zavrnil Schweigerjevo zahtevo, da je ta vodovod najprej izvršiti, je posl. Schweiger svojega predloga bistveni del umaknil, a zbornica je tudi prvi del njegovega predloga, da naj se prizna nujnost tega vodovoda, odklonila in sprejela samo odsekov predlog.

O peticiji Fr. Pirkerja v Ribnici za doplačilo povodom zgradbe ceste Sodražica-Loški potok je poročal posl. dr. Papež. Prošnja se je odstopil dež. odboru.

Posl. Ulm je poročal o razlastitvi za napravo in obrate električnih daljnovodov in je nasvetoval zakon, s katerim se določa: Tudi kadar ne nastopijo zahteve za razlastitev po § 365. bč. drž. zak., se sme, da se pospeši koristna uporaba vode, po upravnem potu odrediti, da posestniki nepremičnin dopuste ustanoviti na svojih posestvih služnosti proti primerni odškodnini v ta namen, da se pri elektrarnah, ki proizvajajo električno silo s pomočjo vodne sile, proizvajana električna sila napelje iz enega kraja v drug kraj čez njih svet, in da se na njem napravijo za ta tokovod potrebne stavbe in naprave. Od prevzetbe take služnosti pa se morejo zemljiški posestniki oprostiti s tem, da odstopijo za izvršitev tokovoda in primernih naprav potrebni svet; za tak odstop pa jim gre primerna odškodnina. Kadar bi z električno tokovodno napravo zemljišče izgubilo za svojega posestnika namenu primerno uporabnost, tedaj se mora na njegovo zahtevo vse zemljišče odkupiti. Pravica do razlastitve se ne sme dalje raztegniti, nego je razlastitev potrebna za posebni namen električnega podjetja. Tej posilni pravici pa niso podvrženi: a) poslopja, b) zaprta dvorišča, ograjeni vrtovi in pokopališča, in

c) javni prostori, ceste in poti v zdržema stoječih krajih.

Po kratki debati, v katero sta posegla dež. predsednik baron Hein, in poročevalec, je bil načrt zakona odobren in sprejeta resolucija, naj vlada čim prej izposluje zakonu sankcijo.

Posl. Ulm je poročal o oproščanju od plačevanja za lovske karte. Nasvetovani zakonski načrt določa: Lovska karta je praviloma veljavna za eno leto, lovskemu gostu izdana karta pa je veljavna le za dva tedna. Za lovsko karto plačati je praviloma takso šestih kron; za vsako lovsko karto pa, katera se izda zapriseženemu lovskemu nadzornemu osebju za časa njih službe, plačati se mora taksa dveh kron, za vsako lovsko karto lovskemu gostu pa ena krona. Od plačevanja takse za lovsko karto so oproščeni: Učenci nižjih gozdarskih šol in gozdarski vajenci (praktikantje) mej dobo svojega šolanja, oziroma učenja.

Posl. Luckmann je nasvetoval, naj se načrt vrne upravnemu odseku, da določi olajšave glede dobivanja lovskih kart, po katere je zdaj hoditi k okrajnemu glavarstvu.

Posl. vitez Langer je pritrdil Luckmannovim ugovorom in se izrekel, naj vlada naredbenim potom poskrbi, da bi glavarstva dalo županstvom primerno število lovskih kart za goste proti plačilu, a neprodane karte naj bi glavarstvo konec leta vzelo zopet nazaj.

Deželni predsednik baron Hein je izjavil, da je naredbenim potom nemogoče, ugoditi Langerjevi zahtevi, ker ta predlog nasprotuje veljavnemu zakonu.

Posl. Luckmann je zavrnil izvajanja deželnega predsednika kot neveljavna, ker gre pri izdaji lovskih kart vender samo za to, da se od lovcev iztirja nekaj davka — dočim je deželni predsednik baron Hein se skliceval na lovski zakon iz leta 1889. dokazujoč ž njim, da glavarstva svojih pravic ne more prenašati na županstva.

Na to je posl. vit. Langer umaknil

LISTEK.

Rešena.

Spisal Julij Feemann.
(Konec.)

Utrujen je umolknil ter zrl vprašuje na poleg njega nemo sedečo ženo. Počasi je vstala, stopila k bolniku ter mu obrisala znojne kapljice s čela. Prijel jo je za belo roko ter pritisnil dolg, prisrčen poljub nanjo — dolg in bolesten. Ona je stala ravna pred njim, mirno sopeč, navidezno brez vsake razburjenosti; v njenem očesu ni bilo — niti sence negotovosti ali bojazljivosti.

„Sedi prav blizu k meni, Elza!“

Le ker je bolnik tako želel, je porinila svoj naslanjač k vozu.

Dolgo jo je goreče gledal, potem je šepetal tiho:

„Elza, sedaj šele prav vem, kaj je ljubezen.“

Toda tudi to ni na lepo ženo niti malo uplivalo.

„Ko sem te vzel za soprogo“, je nadaljeval bolnik s slabim glasom, „vzel sem te le zato, ker si mi ugajala, seveda nič bolj kot poprej še mnogo drugih; saj mlad nisem bil več in hotel sem le mirno živeti. In ko sem te imel poleg sebe, mlado, jedva razovel bitje, polno hrepenenja... tedaj

se je vzbudilo tudi v meni poželjenje po ljubezni. Polotil pa se me je strah, da bi bilo kaj drugega mogoče... da bi ti — morda — — — glas se mu je tresel, postal je vedno tišji, slednjič so prihajali samo še nerazumni glasovi preko njegovih usten.

Ona pa je obrnila glavo v stran, da ne bi srečala njegovega pogleda.

„Čemu to, Alfred? Nikar se ne vznemirjaj! Se li moreš pritožiti radi mene?“

„Ne, ne; toda ti, ti se moreš, Elza!“

Iz njegovih ust so kar vrele besede, oči so mu žarele, in voščeno rumena upala lica so gorela v vročini. Videti je bilo, kakor da je vzplamtela zadnja moč v njegovem telesu. In zopet ga je prosila Elza, naj se umiri; — kakor bolniška strežnica, katera izpolnjuje svoje dolžnosti.

Urno se je branil: „Pusti me, govoriti moram še!“ — Elza — li veš, da trpim samo radi tebe? Premisli, še leta in leta si priklenjena na moje truplo. — Elza — leta! — To je vender nemogoče — — —“

Tresoč se je iztegnil svoji suhi roki, da bi prižlel lepo ženo k sebi; njeno uho se je že skoro dotikalo njegovega lica: „Elza, prosil sem doktorja strupa...“

„Ne!“ je vzkliknila mlada žena prestrašena.

Bolnik v svojem naslonjaču jo je hvalno in prisrčno pogledal. Potem pa je vprašal tiho, kakor preteče:

„Je-li si nisi še nikdar sama želela, — prosila odrešenja?“

Obrnila se je v stran ter je položila desnico pred oči, katere so brez solz strmele predse, kakor da zro jedno samo misel; levico je prepustila možu, ki je pritiskal nanjo poljub za poljubom.

„Ti angelj, ti — — —! Toda sedaj proč z mehko, končati moram!“

Uporabil je svoje zadnje moči ter govoril razburjen dalje:

„Ne glej me, Elza! — Ti naj bi bila srečna, ako bi živel jaz še več let, ti tako mlada, polna življenja... To vender ni mogoče, Elza. — Zločin je, zločin, toda sklenil sem. — Dokler živim, Elza, te ne sme nihče imeti kakor ženo. — A hočem te osrečiti — zate hočem — umreti. Ko bodem mrtev, Elza — tedaj bodi brez zaprek prosta in srečna. — Rešena si — — —“

Z zamolklim vzklikom je padla mlada žena pred voz na kolena — mramornato-bele roke je položila pred obraz, da ne bi videl mož, kako se bliska v njenih očeh, na licih, okrog pohotnih usten. — — — On pa je zrl nanjo; opazil je pač lahno trepetanje mladega telesa. A obraz je hotel videti! Skušal je oviti roko okrog nje vratu, da bi jo pritisnil k sebi. V najskrajnejši razburjenosti je zaklical: „Imej sočutje s menoj! — sočutje — — —“

Govoriti ni mogel več, prsa so se mu

burno dvigala in znižavala. Srepa je zrl na svojo lepo ženo, katera je ležala pri njegovih nogah nepremično, ustni je pritiskala na njegovo uvelo roko. Nobene solze, nič strahu, niti upora... Neznani strah se ga je polotil, s tresočimi rokami jo je prijel za glavo ter jo skušal dvigniti, — da bi pogledal v nje lepe oči. — Ona se je branila. Ali ga ne more pogledati, ker jej je pošla potuhnjenost, ker bi morala pokazati svoj pravi obraz, ker bi lahko čital v njenih očeh, da je že — — —?

Obraz se mu je spačil vsled togote. — A bil je povsem brez pomoči. Roke so bile brez vse moči. Vse se je krčilo v njem; hotel je vpiti, a ni mogel, in izmej zmedenih glasov se je začul klic:

„Elza —!“

Počasi je dvignila glavo — toda ne da bi ga pogledala, obrnila se je proč od njega ter se uničena zgrudila pred njim na tla...

„Vlačuga — —!“ je zakričal s tresočimi, v pesti stisnjenimi rokami, katerih ni mogel dvigniti; potem je pal brezglasno nazaj v svoj voz...

Zadnji žarki zahajajočega solnca so pošiljali svoje pozdrave preko temotnega gradu s starikavima stolpoma na orumenelo, naprej nagnjeno lice mrtveca in na zlato se svetlikajoče lase mlade žene, katera je tiho ječaje zarila svoj obraz v mehko preprogo.

Slednjič vender rešena!

svoj predlog in nasvetoval z ozirom na nasprotstva v mnenjih, naj se specialna debata odloži do prihodnje seje.

Posl. Murnik je zastopal mnenje, da se Luckmannovi želijo vsled zakona iz leta 1884 ne more vstreti in da treba daljših poizvedeb, če se da ta zakon tako premeniti kakor se danes želi. Govornik je nasvetoval, naj se deželnemu odboru naroči uvaževati, če bi ne kazalo §§ 2 in 8 zakona iz l. 1884 tako premeniti, da bi bilo lažje dobiti lovske karte za vnanje goste.

Zbornica je odobrila predloženi zakonski načrt in sprejela Murnikovo resolucijo.

Prihodnja seja bo v petek.

V Ljubljani, 2. maja.

Kaj namerava grof Thun?

Ali izda jezikovni zakon ali ne? Listi pišejo najrazličnejše. Nekateri menijo, da se je ta misel radi splošnega odpora docela opustila, drugi, da se je samo odgodila, tretji, da izde jezikovni zakon s § 14., ter da potem odstopi vse ministere. Seveda pride potem nov kabinet, ki si sestavi novo večino. Nekateri časopisi trdijo, da hoče Thun samo rekonstruirati svoje ministerstvo. Dosedanji naučni minister bi odstopil, na njegovo mesto pa bi prišel posl. vitez dr. Milevski. Baje odstopita do jeseni še ministra Kast in Wittek.

Škandalozne razmere pri sodišču v Hebu.

V predzadnji seji češkega deželnega zbora so interpelirali dr. Engel in tovariši radi nečuvnega škandala, kateri so povzročili sodni uradniki in meščani v Hebu. V zadevi dra. Tiefertunka je posredoval češki odvetnik dr. Mičička pri sodišču v Hebu. Obravnava se je vršila dvakrat. Ko sta zapustila dr. Tiefertunka in dr. Mičička prvičkrat sodišče, ju je napadla poulična sodrga ter jima grozila. Posl. Pinkas in tovariši so vsled tega zahtevali, da se zajamci omejenima Čehoma pri drugi obravnavi varstvo. Vzlic temu pa ni vlada odredila ničesar. Pri drugi obravnavi je sodnik opetovano branil govoriti češkemu odvetniku češko ter mu grozil, da mu da ukor ter mu vzame pravico zastopanja. Sodnik se je vedel proti dru. Mičički naravnost impertinentno. Še hujše pa je bilo, ko sta prišla Čeha iz sodišča. Množica je besnela, tako da so dra. Tiefertunka morali orožniki spremljati iz mesta, dr. Mičička pa je moral v svojem vozu braniti se z revolverjem. Ne zadosti; redar je ustavil voz in Mičička se je moral povrniti na policijsko oblast in prenočiti v zaporu. Krona vsemu pa je, da se je proti njemu uvela sodna preiskava. Posl. dr. Herold je imenoval ta dogodek azijski škandal, kajti, tako je vskliknil doslovno, nikjer ne bi našli takega strahopetstva, take malovrednosti političkih in pravosodnih oblastij, kakor je bila ta proti češkemu narodu. Za tako državno administracijo nimamo druge be-

Ulomki.

(Spisal Sevnčan.)

Narava.

V naravi ne najdeš ni dobre ni zlobnosti, ker sta ji nepoznati pravica in usmiljenost.

Prikljenjena koza.

Prikljeni kozo ob zid, iz katerega klije trava; ona ne bo čutila verige, dokler ima kaj za pod zob, če je pa vse ogodlala, tedaj se zmislji, da je prikljenjena in skuša verigo odtrgati.

Samoljubje.

Vrzmno vse lepe nauke katekizma, vse moralizovanje, vso ljubezen, prijateljstvo vse fraze in hlimbe človeške družbe v rešeto in prerešetajmo to zmes do dobrega. Kaj nam ostane na dnu? Edino le nek „arcanum“, ki navdaja vsa bitja prirode in se nazivlje „samoljubje“. Tudi v napredujoči kulturi tiči samoljubje — da, glej, to je celo njena glavna sila, in kultura more ta nagon le požlahtiti, nikakor pa zatreči, kajti uničila bi se s tem sama.

Brezpokoja želja vsakega človeka, zboljšati si svoj položaj, je moč, katera goni ves socialni razvoj in napredek. Človeška sebičnost — sama na sebi — je torej čisto naravna, toda navrstveni zakon se glasi: „Bodi srečen! — bodi zelo srečen! a ne bodi srečen, na kvar svojega bližnjega.“ Je-li to mogoče?

Zasmeh.

Za popularnost osebnosti in vsakovrstnih idej je najboljšje sredstvo „zasmeh“.

sede, nego ono pokojnega Greuterja: Fej! Potem je pripovedoval govornik, kako je množica, doznavi, da je sovraženi Čeh ostal v zaporu, pela po ulicah mogočni koral Bismarckove pesmi, pesmi „Die Wacht am Rhein“, te tipične pesmi avstrijskega patriotizma. Čudimo se, je vskliknil govornik nadalje, da niso peli tudi predsednik, okrajni glavar in sodni tajnik! Ko je govornik obžaloval, da namestnika ni v zbornici, so vsklikali poslanci: Že ve, zakaj! Sramuje se! Govornik je pozival vlado, naj varuje opravičene zahteve Čehov, in je zaključil: To zahtevamo, pri tem ostajemo, to bomo skušali doseči! Ako ne pojde z lepa, si pa — in to moremo — izsilimo od namestnika. (Viharno pritrdjevanje.) „Moravske orlice“ piše: To je torej plačilo, da je češka delegacija žrtvovala svoje najdražje, ljubezen in popularnost v narodu. Zadnji čas je, da volilni krogi krenejo na druga pota, sicer se ne bodo smeli čuditi, ako Čehi temeljito premene razmerje do vlade. Ako hebski dogodek ostane brez eksemplarične kazni, potem je konec poziciji Mladočehov mej češkimi volilci. Nemški časopisi nacionalne barve pa pišejo tudi v tem slučaju o češki — predrznosti, o češkem izzivanju ter se rogajo praktični vrednosti Gautschevih jezikovnih naredb. Zares, angelskega potrpljenja in ovčje ponižnosti treba Čehom, da jim pri takih nemških atentatih na češki jezik in na osebno svobodo Čehov ne zavre kri. Tu pa se zopet kaže, da imajo Nemci v Avstriji še vedno največjo moč, naj so že v opoziciji ali v večini, in da je Slovan teptan in zaničevan, naj li že vlado še s toliko po-žrtvovalnostjo podpira!

Delitev Avstrije.

Velikonemško časopisje se bavi v poslednjem času z neko brošuro, ki prorokuje razpad Avstrije ter pozivlja Nemčijo, naj poseže pravočasno v dogodke, da dobi svoj delež. „Kreuz. Ztg.“ pobija to brošuro in dokazuje, da se je Avstrija srečno rešila vseh kriz ter da je prebila celó pred 50 leti požar države na vseh koncih in krajih. Brošura trdi, da se Avstrija ne more dalje vzdržati kakor za dobo jednega življenja ter da mora biti nova Avstrija povsem nemška. Česar hiša Habsburžanov ni mogla docela izvršiti, to morajo storiti Hohenzolerci, t. j. germanizirati morajo vse narode, ki so v zvezi Avstrije. — Zanimivo je pač s kako nestrpnostjo pričakujejo nekateri Velikonemci razpad naše države in s koliko temeljitostjo se bavijo z njeno razdelitvijo. Resnobni časopisi se seveda smejejo tej vni, kajti računarjem se godi, kakor tistima lovcema, ki sta pila na kožo živega medveda.

Marquis Salisbury o razmerju Anglije in Rusije ter o mirovni konferenci.

Pri banketu kraljeve akademije za umetnost je dejal Salisbury mej drugim: Posrečilo se nam je, doseči z rusko vlado prav zadovoljujočo pogodbo, in upam, da bode imela dober vpliv. Nočem govoriti obširno o tem, kako daleč segajoče posledice bo imela pogodba, toda z ozirom na razmere, ki so nastale tekom zadnjih 50 let včasih mej nami in ono veliko državo, mislim, da morem izraziti svoje veselje, da smo se pogodili glede kitajskega vprašanja. Pogodba bo v bodoče zaprečila, da bi se še kdaj križali naši in ruski interesi. Nadalje je rekel Salisbury, da ni Anglija z nobeno državo v takozvani vojni alijanci, t. j. da bi morala skupno nositi stroške in nevarnosti vojne. Anglija je prijateljica tolikih držav na svetu, da si more le čestitati. Anglija misli, da je najvišji smoter vsakega ministra vzdržati sedanje razmere tako dolgo, kakor ostanejo bistveni interesi in čast Anglije nedotaknjeni. Glede mirovne konference je dejal Salisbury: Ali povzroči mirovna konferenca izboljšanje razmer mej posameznimi narodi, ne vem; toda dejstvo, da je vpriporil tako konferenco narod, ki je glede svojih bojnih sredstev mej najmočnejšimi na zemlji, to se mi zdi dobro znamenje za mirovni šhod. — Salisbury je bil v tem govoru jako skromen, kajti glede uspehov na Kitajskem nadkrikuje Rusija Anglijo že daleko — daleko.

Nesoglasje mej Nemčijo in Ameriko

je baje že popolnoma zginilo. Cesar Viljem je brzojavil predsedniku Zjedinjenih držav, Mac Kinleyu ter se mu najprijetneje zahvalil, ker je dovolil, da se napravi še jedna nemška kabelska zveza z Zjedinje-

nimi državami. „Naj bi novi kabel najina velika naroda še tesneje zvezal ter pomagal pospeševati mir, blagostanje in prijateljstvo mej državljani“. Tako se završuje brzojavka. Mac Kinley pa je nato odgovoril, da ga je neizrečeno veselilo, da je mogel prostorno ločene narode znova in tesneje zvezati na mejsebojno korist in prijateljstvo. „Moja najbolj vroča želja in moja nada je, da bode novi kabel nova vez mej obema deželama.“ Tako pa se konča amerišanska brzojavka. Prijateljstvo je torej v istini zopet velikansko. Toda kako dolgo?

Dopisi.

Iz Čateža pri Veliki Loki, 30. aprila, Gospod urednik! dasi nisem naročnik Vašega cenjenega lista, vendar imam prilžnost ga večkrat dobiti v roke. Ker sem prepričan, da je list objektivni, in da bi moj skromni dopis znabiti znal zanimati več gospodov deželnih poslancev, posebno pa zastopnike trebanjskega volišnega okraja, pišem Vam danes v resnoslovesnem boju radi preložitve okrajne ceste iz Čateža do Turna.

Kaj boste primerjali svoje ljubljanske volitve z našim bojem! Pri Vas vsaj vesta obe stranki, da dvakrat dve je štiri, a pri nas je drugače. Nam nasprotna stranka, na čelu tej župan moravške občine, trdi, da je dvakrat dve sedem. No, to pa je že dokazal pri zadnjih deželnozborskih volitvah. Voljen od narodne stranke, ni šel na volišče, hoteč pokazati, da ni ne črn ne bel. Ravno tako obnaša se sedaj v zadevi preložitve ceste iz Čateža do Turna. Vedno trdi, da je mogoče iz hriba na hrib in zopet v dolino v daljavi značne črte in dolinskega preseka 100 metrov izpeljati zložno cesto, Gospod urednik! Kakor nije mogoče dobiti mojstra, da bi z ljubljanskega gradu čez Golovec na Rudnik napravil kratko, zložno cesto, s padcem 5%, istotako je z našo cesto iz Čateža do Turna, katero priporoča občina Moravče. In zakaj? — Na Čatež bi imeli posamezniki še vedno velik zaslužek s priprego, ker padec klancev bi še vedno znašal 10%; cesta vila bi se pa tako interesantno, da bi naš „Plaz“, ter šolo v četrte ure pozdravljala dvakrat; jedenkrat od spodaj v daljavi 70 metrov navzdol — odkoder bi si voznik lahko pri ondotnem gostilničarju zajutrek naročil, pa bi mu ga v tem času postrežna krčmarica sigurno pripravila, predno mimo Dolenjevasi spet privozi na staro cesto pred šolo (Plaz).

Ne! to je že nekaj interesantnega za vsakega novodobnega inženirja. A kaj še to, stroški, stroški! Novozložna sankcionirana cesta, ta bi stala cestna odbora, trebanjskega in litijskega okraja 11.000 gold., poprava, oziroma pokvara stare ceste pa 5000 gld. Sedaj pa kredo v roke, gospod župan moravški! Za pokvaro — ne popravo — stare ceste proračunjenih je 5000 gold. Podpore dežela ne dá nikake. Naprava nove ceste mimo mlinov in žag, koja bi koristila veliki večini Vaših župljanov, proračunjena je na 11.000 gld.

Odbimo proč 30%, koje dá dežela in 1000 gld., ker prepusti največji posestnik čateške podobčine gozdni svet brezplačno — cesta bi šla tričetrt cele proge po njegovem svetu — ostane še 6000 gld. Torej zaradi tisoč goldinarjev je tudi nekaj, če kdo v občno korist trjuje. — Zakaj pravim: občno korist? — Odgovor je lahek. — Dolenjske železnice kolodvor Velika loka, bi dobil za napravo nove cestne proge šele svoj pravi pomen. Promet do kolodvora bi se ne samo potrojil, temveč. podesetkratil; tridesetodstotni deželni prispevek bi bil v kratkih letih izplačan deželi z obrestmi vred.

Veste dobro, kdo plačuje prispevke za dolensko železnico! Čatež, Gorenja- in Dolenjavas, govorili bodo gotovo še o tej stvari v časopisih, zato pa tudi ni to zadnja beseda prebivalcev velike podobčine Čatež. — Kakor se je sporočilo deželnemu odboru, da rajši nič poprave stare cestne proge, če ni mogoča naprava čisto nove okrajne ceste iz Čateža do Turna. Istotako sporočeno je bilo deželnemu poslancu gospodu Višnikarju. V—v.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 2. maja.

— Postulati goriških slovenskih poslancev. V imenu slovenskih poslancev je dr. Gregorčič obširno odgovoril na hinavski

dopis deželnega glavarja Pajerja glede sporazumljenja mej slovenskimi in laškimi poslanci. Naznanil mu je natančno vse pogoje, pod katerimi so slovenski poslanci pripravljeni skleniti mir. Ti pogoji so: Zagotoviti se mora, da se vsi sklepi deželnega zbora stors samo porazumno mej obema strankama, in da se pri volitvah v odseke jemlje jednak ozir na obe stranki; zagotoviti se mora popolna ravnopravnost obeh jezikov v deželnem zboru, v odsekih, v deželnem odboru in v deželnih zavodih in sprejeti je v deželni statut določbo, da morajo vsi deželni uradniki biti zmožni obeh jezikov. Referati se morajo v deželnem odboru razdeliti po narodnosti in se mora zavarovati stroga pariteta; deželni zaklad mora k stroškom okrajnih šolskih zakladov prispevati 80% in plače učiteljev na ljudskih šolah se morajo zvišati; podpirati se mora od strani dežele in države slovenska obrtna nadaljevalna šola za dekleta, trgovska zbornica pa mora podpirati slovensko obrtno nadaljevalno šolo za dečke; zagotoviti se mora podpora za razne ceste, regulacije vodâ itd., dovoliti se mora dež. brezobrestno posojilo vinogradnikom, izvršiti se mora takoj sklep dež. zbora glede nakupa delnic vipavske železnice z zneskom 100.000 gold., rešiti se mora takoj, in sicer ugodno, vprašanje o slovenski ljudski šoli v Gorici in odpraviti se morajo mestne mitnice v Gorici. — Radovedni smo, kaj porekó k tem postulatam Lahi in pa vlada.

— „Hrvatska Domovina“ kaže že dlje časa, da je prešla popolnoma v tabor naših klerikalcev. Svoje informacije o slovenskih stvareh zajema izključno iz klerikalnih listov, in kadar le more se, obregne ob slovenski napredni narodni stranki. Da-li je to taktno, da tako postopa napram stranki, katera je največ storila, da je ideja slovensko-hrvatske vzajemnosti pognala krepke korenine na Slovenskem, in katera skrbno ogiba vsem, kar bi mej Slovenci in mej Hrvatí moglo povzročiti nesporazumljenja, to prepuščamo sodbi hrvatskega občinstva. Svoje nasprotstvo proti naši stranki je „Hrvatska Domovina“ pokazala tudi o priliki občinskih volitev. S prestreljenimi črkami je naznanila, da smo zmagali s pomočjo Nemcev. Vsakdo ve, da je to obrekovanje, in da je naša stranka sama iz svoje moči premagala klerikalce in Nemce. Tako postopanje je nelojalno in nepošteno. Izmej vseh hrvatskih listov je samo „Hrvatsko Pravo“ se zavzelo za resnico in zavrnilo pisarjenje „Hrvatske Domovine“. Bodi na tem „Hrv. Pravu“ izrečena naša zahvala!

— Gimnazija v Pazinu. „Piccolo“ poroča, da je vlada že dovolila ustanovitev italijanske nižje gimnazije v Pazinu in je isti tudi že dala pravico javnosti. V naši državi neverojetnosti je marsikaj mogoče, ali tega vendar ne moremo verjeti, da bi bila vlada dala pravico javnosti učnemu zavodu, kateri še niti ustanovljen ni! Sicer pa izvemo resnico v kratkem, ko bo istraki dež. zbor razpravjal o tej stvari.

— „Narodna čitalnica“. Večer, kate-rega priredi „Narodna čitalnica“ svojim členom dne 6. t. m., obeta postati prav zabaven. Preteklo nedeljo smo imeli čast in veselje prisostvovati skušnji za pantomimo. Ker se pa bojimo, da bi se nam prihodnjič ne zabranila prisotnost, nečemo ničesar izdati; vendar toliko lahko rečemo, da je kretanje naših diletantk tako dovršeno, da smo se sem in tja natihoma vprašali — ali niso to igralke po poklicu? Tudi godba za pantomimo je prav ljubka kompozicija. Natančni program objavimo jutri; za danes le odgovarjamo na mnoga vprašanja, da imajo — proti vstopnini — pristop tudi nečleni; členi so prosti vstopnine.

— Poročil se je včeraj gosp. Josip Košir iz Škofje Loke z gospico Barico Tavčarjevo v Selcih. Bilo srečno!

— Mestna hranilnica v Radovljici. V mesecu aprilu 1899. leta je 157 strank vložilo 35.266 gl. 94 kr., 116 strank vzdignilo 16.543 gl. 97 kr., 36 strankam se je izplačalo posojil 29.020 gold., stanje vlog 645.941 gl. 33 kr., denarni promet 109.860 gold. 5 kr.

— V Št. Jurji pri Loki na Spodnjem Štajerskem streljali so mali otroci od 10. do 12. leta na poštni vlak. Zidani most-Zagreb. V letu je obstal, ter so dva mlakova ujeli, jeden se je skril v gozd. Stariši naj bi vendar bolje pazili na otroke!

— **Tržaške razmere.** Celo znana prijeteljica Lahov, „Grazer Tagespost“, očita tržaškim mogotcem, da je njihovo postopanje nepolitiško; da je njihovo početje čisto tako, da je za svoje mesto skrbeti Tržčan ne more hvaliti; da se municipij meša v stvari, ki ga prav za prav nič ne brigajo, kar ne provzroča ugodne sodbe v svetu. Trst boleha jako v svoji občinski upravi, in marsikaj ni tako, kakor bi moralo biti. Ako bi se gospodje v municipalni palači, tako zaključuje ta lekcija, malo bolj brigali za resnične potrebe mesta in ako bi puščali veliko politiko na strani, ne bi imeli njih sovražniki toliko izdatnega orožja, in bi odnošaji ne bili tako žalostni.

— **Novo šole.** V šolskem okraju Krško bodo sezidali te-le nove šole: Na Rakise napravi štirirazrednica, v Št. Jerneju trirazrednica, pri Sv. Križu trirazrednica, v Vel. Podlogu in v Vrhpolju pa dvorazrednici. V litijem šolskem okraju se sezida v Polšniku jednorazrednica v Zagorju se razširi trirazrednica v štirirazrednico, v Žalini pa jednorazrednica v dvorazrednico.

— **Napad.** Dne 15. t. m. ponoči je šel posestnik Fran Pogačar iz Gorenje Hrušice pri Ljubljani sam domov. Na poti mimo hiše posestnika Val. Gruma ga je neznan človek napadel s sekuro. Hoteč se braniti, je dvignil Pogačar levico in napadalec mu je presekalec palec do kosti. Vsled zastrupljenja krvi je Pogačar 24. t. m. umrl. Napadalec še niso dobili.

— **Semenj.** Na semenj dne 1. maja je bilo prignanih 935 konj in volov, 292 krav in 49 telet, skupaj 1276 glav. Kupčija z konji in z voli je bila še precej živahna, s kravami srednja. Zunanjih kupcev je bilo malo.

— **Požari.** 16. t. m. sta zgorela kajža in hlev Iv. Dovška v Straži, v občini Mokronog. Zažgal je štiriletni sinček, ki se je igral z vžgalicami. Škode je za 300 gl., zavarovan je pogorelec le za 200 gl. — 17. t. m. zjutraj je zgorela streha na hiši Karola Dornika v Jagnenci v političnem okraju Krško. Nevarnost je bila velika, da bi se bila vsa družina v hiši vsled dima zadušila. — 26. t. m. dopoldne je gorelo na Slavinji pri Postojni pri posestniku Andreju Lenutu. Škode je za 1200 gl., zavarovan pa je bil pogorelec le za 1000 gl. Zažgala sta baje dva zlobna človeka.

— **Mesečni pregled.** Minoli mesec Mali traven bil je povsem moker in neprijeten. — Opazovanja na toplomeru dadó povprek v Celsijevih stopnjah: ob sedmih zjutraj 5,9°, ob treh popoldne 13,1°, ob devetih zvečer 8,9°, tako da znaša srednja zračna temperatura tega meseca 9,3°, za 0,4° pod normalom. — Opazovanja na tlakomeru dadó povprek 733,0 mm kot srednji zračni tlak tega meseca, za 3,0 mm pod normalom. — Mokrih dni bilo je 15, padavina, vmes tudi nekoliko snega, znaša 2007 mm.

— **Gledališče opic v Lattermanovem drevoredu** je zlasti za mladino jako zabavno. Zlasti ugajajo tele točke: „Afričanska večerja“, izvaja 8 opic, „Najboljša dresura za pet psov“, „Dirka štirih psov“, katere jezdijo opice, „Veliki ples“, kateri vodi plesoredek Menempippo, „Nesrečni popotniki v puščavi“, izvaja psi in opice, „Steklena piramida“, izvaja dresirana koza, „Braziljanska opica kot zračni gimnastik“, „Jambo“ dresirani prešič, „Dresirani petelinje“, „Madame Pompadour s svojim bebastim lakajem“ in dr. Predstave so popolne in zvečer.

— **Šiluki so se zamudili na potu** ter dospo 10. t. m. šele v Trst. Kdaj dospo v Ljubljano, bode občinstvo pravočasno obveščeno.

— **Razpisane službe.** Mesto kancellijskega oficijala pri okr. sodišču v Slov. Bistrici ali kje drugej. Prošnje do 6. maja pri predsedstvu okrožnega sodišča v Mariboru. — Mesto kancelista v Rožekcu. Prošnje do 16. maja pri deželnem predsedstvu v Celovcu. — Mesto kancelista pri okrajnem sodišču v Vipavi ali kje drugej. Prošnje do 20. maja pri predsedstvu deželnega sodišča v Ljubljani. — Mesto kancelista pri okr. sodišču v Beljaku. Prošnje do 20. maja pri predsedstvu deželnega sodišča v Celovcu. — Mesto kancelista pri finančni prokuraturi v Ljubljani. Prošnje do 20. maja pri fin. prokuraturi v Ljubljani.

* **Osemdesetletnica Ivana viteza Trnkega.** Včeraj, 1. maja so slavili Hrvati

80letnico slavnega pesnika in pisatelja Iv. viteza Trnkega. Vsa zagrebška književna in pevska društva so priredila slavljenju na čast serenado, včeraj pa se je vršil velik banket Slavljenec je dobil nebroj spomenic, diplom in čestitk. Pred 12 leti je slavil Trnaki 50letnico svojega književnega delovanja. Nestorju hrvatskih literatov čestitajo od srca tudi bratje Slovenci.

* **Kakšne plače dobivajo državni poslanci?** Izmej vseh držav samo Španija ne plača svojim poslancem ničesar, ker ne — more plačati Tudi v Angliji ne dobe poslanci plače, toda ne radi revščine državnih financ. Nemški državni poslanci dobe le prosto vožnjo tour-retour. V drugih državah, ako so izračunane vse plače v nemških markah, so razmere take: Francija plača poslancem na leto 7000 mark in prosto vožnjo. Na Danskem dobi vsak poslanec 6 mark 75 pfenigov na dan in vožnjo; na Rumunskem dobi poslanec 20 mark na dan in vožnjo; v Bolgariji dobivajo na dan po 16 mark in 10 pfenigov in vožnjo; na Pruskem dobivajo v gospodski zbornici le prosto vožnjo, v poslanski zbornici pa po 15 mark 20 pfenigov na dan ter vožnjo; v Švici pa le 5 mark in 20 pfenigov; v Srbiji samo 8 mark na dan. Oni srbski poslanci, ki imajo državne službe dobe samo 4 marke; sploh pa dobe dijete poslanci vedno le osebno. V Belgiji dobivajo poslanci 336 mark na mesec; na Ogerskem dobivajo poslanci — magnetska zbornica ne dobiva ničesar — 3900 mark na leto in 1300 mark za stanovanje; na Grškem 1492 mark za jedno zasedanje; v Švediji (za člene II. zbornice) 1350 mark za jedno zasedanje; na Nizozemskem (za člene II. zbornice) 3360 mark na leto, členi I. zbornice pa dobivajo 16 mark 80 pfenigov na dan. V Norveški dobivajo poslanci po 50 pfenigov na dan; v Zjedinenih državah pa dobivajo poslanci obeh zbornic na leto po 20.850 mark, vožnjo in še 250 mark za časopisje, papir in druge potrebščine. Kakor znano, dobe v Avstriji državni poslanci po 10 gl. na dan in vožnjo.

* **Za trudne oči.** Neki francoski pisatelj, ki mora mnogo pisati in čitati ponoči, je baje dognal, da je za trudne oči najboljša, ako morejo včasih pogledati na pisano, iz raznih svetlih barv sestavljeno ploskev. Pri pogledu na tako ploskev se oči hitro spočijejo ter ne bolé. Pisatelj si je napravil ob tintniku malo ploskev iz raznobarnih papirjev. Kadar pomoči pero v tinto, pogleda na ploskev, in sedaj ga ne bole tako naglo oči. Priporočati je to priprosto sredstvo vsem, ki delajo mnogo z očmi, tudi ženskam, ki pletejo ali šivajo.

* **Pisateljica pozvana na dvoboj.** Znana in ugledna francoska pisateljica Bernabo, ki piše pod imenom Frédéric Berthold jako ljubljene novele, je izdala nedavno roman iz gledališkega življenja. Neka pevka Cazol se je čutila razžaljena ter je poslala pisateljici priče, da jo pozovejo na dvoboj. Gospa Bernabo je izjavila, da pevke Cazol ne pozna, in da ji tudi ni znano življenje taiste, da torej niti možno ni, da bi jo v svojem romanu razžalila. Toda pevka ni odnehala, in dvoboj se bo vršil vendar-le. Gotovo pa še ni s kakšnim orožjem.

* **Luccheni je poskušal samoumor.** Iz Ženeve se poroča, da se je Luccheni hotel umoriti. Luccheni se je že večkrat poskušal umoriti, a ni jedenkrat se mu ni posrečilo. Seveda, sedaj se še bolj strogo pazi nanj. Vzrok je baje ta, ker mu je v zaporu jako dolgočasno.

* **Rodbinska žaloigra.** Iz Debrečina javljajo: Ljudevit Laskay, 42leten posestnik v Hajduni, je bil nekaj časa razločen s svojo soprogo Julijo, s katero je imel dvoje otrok. Žena njegova je potrosila sila denarja, svojo mater, pri kateri je živela po ločitvi, pa je naravnost oboževala. Laskay je večkrat obiskal soprogo ter ji prigovarjal, naj se vrne k njemu, in tudi njena mati jo je prosila, naj se vrne k soprogi, — toda brez vspeha. Iz obupnosti se je udal Laskay pijači. Minolega ponedeljka je šel v Debrečin in kupil ondi revolver; v torek pa je šel k ženi. Po kratkem prepiru je ustrelil dvakrat nanjo ter jo zadel v lice. Žena je tekla na dvorišče ter se ondi zgrudila. Nato je ustrelil ženinovo mater v glavo, samega sebe pa v usta. Umrl je takoj, tašča naslednjega dne, žena še živi, a je nevarno ranjena.

* **Princ Siama se je dvojelejal** te dni s nekim praporščakom. Prino je učenec

vojne šole v Potsdamu. Praporščak se je norčeval iz princa radi njegovih narodnih navad, zato ga je pozval princ na dvoboj s sabljami. Premagan je bil žaljivec; princ ga je vsekali pri petem nastopu preko glave.

Književnost.

— „**Ljubljanski Zvon**“. Vsebina 5. zvezka: 1. Peter Pavlovič: Lutrski kres. Legenda. 2. Emil Palunko: Ela. 3. Fran Ilešič: Božji jezik. 4. Ivan Šorli: Idealisti. 5. Ivan Cankar: Noč. 6. Ivan Cankar: Re-signacija. 7. Vavlar Slavec: Gojko Knafelc. 8. A. Askerc: Dve tri o našem gledališču in naši drami. 9. Adam I. Sever: Vzgoja. 10. † Dragotin Kette: Spomini. 11. Listek: † Dragotin Kette. — Knjige Slovenske Matice za l. 1898. — Knezova knjižnica. — Slovenski pravopis. — Usoda prvih slovenskih sanjskih bukvic. — Slovensko gledališče. — Kiparja Ivana Zajca umotvori. — Matica hrvatska. — Vjestnik kr. hrvatsko-slavonsko-dalmatinskog zemaljskog arkiva. — Puškin v petdesetih letih.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 2. maja. Ustanovitev italijanske realne gimnazije v Pazinu je sklenjena stvar, in istrski deželni zbor bo imel nalogo, posvetovati se glede sredstev za to gimnazijo.

Dunaj 2. maja. Ministerski predsednik grof Thun se je vrnil danes iz Tešina na Dunaj.

Dunaj 2. maja. Finančni minister dr. Kaizl se odpelje jutri za več dni v Prago.

Dunaj 2. maja. Princ Alfred Liechtenstein je odložil svoj mandat.

Dunaj, 2. maja. „Fremdenblattu“ se brzojavlja iz Prage: V deželnem zboru je odgovoril deželni namestnik Coudenhove na interpelacijo posl. dr. Engla in tovaršev radi dogodkov v Hebu. (Glej politični pregled!) Namestnikov odgovor Čehov v nikakem oziru ni zadovoljil, nego je razburjenost le še povečal. Da, zdi se, kakor bi bil namestnik hotel naravnost dražiti in izzivati. Dejal je, da je odredil vse v varstvo Čehov, da je osebno govoril po telefonu z ondotnim okrajnim glavarjem ter mu dal navodila, ki so se tudi izvršila. Na sodišču pa se je vršilo — je dejal Coudenhove — vse zakonitim potom brez vsake politične tendence in nestrankarsko. Zato pa mora vse očitane interpelantov, zlasti pa posl. dr. Herolda naravnost zavrniti. Češki poslanci so govor namestnika opetovano prekinjali ter se mu smejala. Vsekakor pri tem odgovoru ne ostane, nego si poiščejo Čehi zadoščenja.

Dunaj 2. maja. Brzojavka „Fremdenblattu“ o odgovoru namestnika Coudenhoveja je docela lažnjiva in povsem neresnična. Odgovor namestnika je bil vseskozi zadovoljujoč ter so ga sprejeli Čehi z najglasnejšim odobravanjem in ploskanjem. Coudenhove je z najstrožjimi besedami obsodil demonstracije proti Čehoma ter imenoval v Hebu pete nemškonoacionalne pesmi ne-lojalne in res protiaustrijske. Namestnik je izrazil svoje najgloblje obžalovanje, da so taki prizori še možni na tleh češke dežele. Ako so se tudi uradni organi kaj pregrešili, bode postopal proti njim z vso strogostjo. Misli pa, da so očitanja proti sodnikom neutemeljena. Namestnik si je izbral za geslo že pri nastopu svojega mesta varovanje absolutne enakopravnosti in nepristranosti. Tako pa morajo tudi vsa njemu podrejena oblastva.

Dunaj 2. maja. Včerajšnji dan je minil v vsej Avstriji mirno in brez izgredov. Na Dunaju je izzvalo le par vinjenih Italijanov, vračajočih se iz Pratra, majhen škandal.

Dunaj 2. maja. Pri srečkanju državnih srečk iz leta 1860 so bile izžrebane sledeče glavne srečke: prvo darilo, 300.000 gl., dobi serija 12313 št. 11, drugo darilo, 50.000 gl., dobi serija 4059 št. 12, tretje darilo, 25.000 gl., dobi serija 11.969 št. 7.

Praga 2. maja. Neki člen češkega veleposelništva piše v „Politik“, kako naj bi rešila vlada jezikovno vprašanje ustavno s § 14. in z ozirom na § 19.

drž. t. z. Dotični člankar predlaga, naj se predloži posameznim deželnim zborom vladni jezikovni načrt in končni sklepi državnemu zboru.

Heb 2. maja. Občinski svet je slovesno protestiral proti govoru dra. Herolda v češkem deželnem zboru ter ga imenoval nesramno provokacijo.

Budimpešta 2. maja. Nadvojvoda Fran Ferdinand D'Este je govoril z nekim aristokratom o govoricah, ki so širile vest, da je nadvojvoda smrtno nevarno bolan. Nadvojvoda je dejal, da je obstojala vsa njegova bolezen v hudem pljučnem kataru, kateri je dobil na lovu. Ta katar je srečno premagan in nadvojvoda se čuti zdravega. Nadvojvoda misli ostati več časa na Ogerskem.

Budimpešta 2. maja. Ministerski predsednik, Koloman pl. Széll se je udeležil banketa žurnalistovskega penzijskega fonda ter je v sijajnem govoru proslavil zasluge žurnalistov za kulturo človeštva.

Rim 2. maja. V zbornici se je začela debata o 19 interpelacijah glede italijanske politike na Kitajskem in o 8 interpelacijah glede Tripolisa in kolonijalne politike. Vlado čaka naj-hujši boj.

Omadeževan.

(Povest iz Nizozemske.)
(Dolge.)

S kratkimi besedami razkril mu je mladi mož svoje dosedanje življenje; glasilo se je kakor ponos, ko je končal: „Če se mi je posrečilo to za moje brate in sestre storiti, upati smem, da mi bo tudi mogoče za ženo iz boljših krogov zadostno skrbeti. Seveda bom moral še prav veliko blaga prodati, a verujte mi, gospod predsednik, tudi tem potem se more kaj doseči!“

Stari gospod je bil že premagan; ni se mogel hudovati nad mladeničem, ki je stopil pred njega, kakor nekaj Henrik, dragi izgubljenec — le živahnije, ognjeviteje.

„Verujem Vam, gospod“, odgovoril mu je zdaj prijazno. „A če bode še tako pridni, bo šlo prav počasi!“

„Gotovo, častiti gospod“, potrdil je oni, „a raz en tega imam še jedno upanje. Morda Vam je že znano?“

Predsednik je zanikal in mladi mož je nadaljeval: „Kaj Vam ni gospica Štefanija prav nič pripovedovala o mojem skrivnem dobrotniku? Ne? Vidite, to se Vam bo morda jako čudno zdelo, a jaz zaupam v tega moža. Dovolite, da Vam na kratko vse povem.“ In pripovedoval je, kako ga je neznana oseba podpirala, in da bo brez dvomno tudi pripravljena, mu na drug način pomagati.

„Tu poglejte, gospod predsednik“, rekel je, potegnivši svoj zapisnik iz žepa, „tu mi piše pred nekaj tedni, da gre na potovanje; a da me ne pozabi. In če bi prej ali slej kako posebno željo gojil, naj se le oglasim. Izvolite morebiti sami brati?“ In položil je pismo pred sodnika.

Komaj je stari gospod pismo pogledal, je nehote vzkliknil in pomaknil očali doli.

„Jaz — jaz gotovo nisem prav videl!“ rekel je ves osupnjen.

Tenorist je molčal; ni mogel razumeti starega, malo čudnega gospoda.

„Saj to je rokopis mojega zeta, zdravnika Henrika Forsterja!“ nadaljeval je oni, ter pismo natanko pregledal. „Kako je prišel gospod doktor Forster do Vas?“

„Forster? Forster?“ ponovil je tenorist, kakor da bi iskal v svojem spominu. In zdaj se je udaril z roko na čelo: „Forster, da Forster! Kako neki, da se nisem takoj na njega spomnil! Tako se je imenoval oni revež, ki je bil takrat obsojen!“

Stari predsednik se je zgani. A — resnica nad vse!

„Da“, rekel je težavno, ne da bi bil zvezo umel, „obsojen je, a — a znano je to samo moji rodbini!“

„O razumem“, menil je mladi mož, „jaz sem le ves iz sebe, da nisem takoj prišel na duktorja Forsterja. Dobri, blagi človek! Skušil me je oškodovati za to, kar je njegov brat Karol mojim starišem hudega storil!“

„Kateri brat?“ vprašal je zdaj z največjim zanimanjem sodnik.

(Dolge prib.)

Condurango Malaga vino

(želodec krepčujoče vino).

(19-18) Sunje, 23. septembra 1898.
Blag. gosp. **M. Leustek**, lekarnar v Ljubljani.
Rad priznavam, da je Vaše Condurango Malaga vino pristno. Deluje posebno dobro pri želodčni boli, krepči telo, lajša in vzbuja slast do jedi.
Dr. J. Folnegovič, obč. zdravnik.

Iz uradnega lista:

Izvršilne ali eksekutivne dražbe:

Posestvo vlož. št. 75, kat. obč. Gorje, cenjeno 3113 gld., dne 3. maja v Radovljici.
Posestvo vlož. št. 15 in 137, kat. obč. Prapreče, cenjeno 3270 gld. in 250 gld. in 490 gld., dne 4. maja v Zatičini.
Zemljišče vlož. št. 76, kat. obč. Juršiče, cenjeno 70 gld., dne 5. maja v Ilirski Bistrici.
Zemljišča vlož. št. 29, 46, 51, 57, 122 in 129, kat. obč. Ravne, cenjena 2992 gld. in 15 gld., dne 5. maja v Cirknici.
Zemljišče vlož. št. 124-127, kat. obč. Drašiče, cenjeno 5037 gld., dne 5. maja v Metliki.
Zemljišča vlož. št. 50 in 106, kat. obč. Nomenj, cenjena 6268 gld. in 680 gld., dne 5. maja v Radovljici.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m. Srednji kračni tlak 736-0 mm.

Maj	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C.	Vetrovi	Nebo	Padačina v 24 urah
1.	9. zvečer	736.3	11.4 sr. jz.ahod	jasno		
2.	7. zjutraj	737.1	6.0 sr. svzhod	oblačno		
3.	2. popol.	733.9	11.7 sr. jz.ahod	oblačno		

Srednja včerajšnja temperatura 12.2°, normala: 12.1°.

Dunajska borza

dne 2. maja 1899.

Skupni državni dolg v notah.	100 gld. 95 kr.
Skupni državni dolg v srebru.	100 . 55 .
Avstrijska zlata renta	119 . 45 .
Avstrijska kronska renta 4%	100 . 35 .
Ogerska zlata renta 4%	119 . 70 .
Ogerska kronska renta 4%	97 . 25 .
Avstro-ogerske bančne delnice	920 . 50 .
Kreditne delnice.	336 . 50 .
London vista	120 . 45 .
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58 . 95 .
20 mark	11 . 78 .
20 frankov	9 . 55 1/2 .
italijanski bankovci	44 . 52 .
C. kr. cekini	5 . 68 .

Vse vrednostne papirje preskrbuje BANKA MAKŠ VERŠEC, Ljubljana, Selenburgove ulice 3. Srečke na mesečne obroke po: 2, 3, 5-10 gld.

Stanovanje

na Kongresnem trgu št. 12

ohoteno iz 4 sob s pritliklinami se odda s 1 avgustom t. l.

Več se izve pri hišniku istotam. (834-1)

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. maja 1899. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Praga čez Trbiž. Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal Aussee, Isl, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, v Lince, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd, Klein-Reifling v Lince, Budejevice, Plzen, Marijine vire, Hebr, Francove vire, Karlove vire, Praga, Lipsko; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inmost, Bregence, Curib, Geneve, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Lince, Budejevice, Plzen, Marijine vire, Hebr, Francove vire, Karlove vire, Praga, Lipsko, Dunaj via Amstetten. Ob 7. uri 15 min. zvečer osebni vlak v Lesce-Bled. — **Praga v Novo mesto in v Kočevje.** Osebni vlaki: Ob 6. uri 54 m. zjutraj, ob 1 uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 55 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano j. k. Praga iz Trbiža.** Ob 5. uri 46 m. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Solnograda, Lince, Steyra, Isla, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. Ob 7. uri 55 min. zjutraj osebni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 11. uri 17 min. dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevice, Solnograda, Lince, Steyra, Pariza, Geneve, Curiba, Bregence, Inmosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Lince, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osebni vlak z Dunaja, Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevice, Lince, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — **Praga iz Novoga mesta in Kočevja.** Osebni vlaki: Ob 8. uri 21 m. zjutraj, ob 2. uri 52 m. popoldne in ob 8. uri 48 m. zvečer. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10 uri 25 m. zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih. — **Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob 6. uri 55 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. popoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9 uri 55 m. zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih. (1)

Učenca

na pod 14 let starega vsprejme v trgovino mešanega blaga **Ivan Razboršek** smartno pri Litiji. (798-2)

Šiluki pridejo!

Dvajset oseb, moških, ženskih in otrok iz

Sudana.

Pristno domače žganje

staro slivovke, droženke in tropinovke, fini brinjevee in borovničevce kupite pri trvdki

Kavčič & Lillog
v Prešernovih ulicah. (81-100)

Išče se popolnoma izurjenega pomočnika in učenca

za prodajalnico z mešanim blagom (jedila, železje, steklenina, barve). (812-2)

A. Casagrande
Ajdosčina, Primorsko.

Prva kranjska zaloga klavirjev.

Popolnoma nov (črn), brezhiben

koncertni klavir

s križastimi strunami, slonokosteno klaviaturo, okovanim železnim glasovnikom, sedmerim železnim okrižjem, široko železno ploščo in zvočnimi luknjami, izbornega glasu in od slovite dunajske firme (osebno izbran) se po primerni ceni proda.

Nadalje se vedno na skladišču jako fini kratki in Mignon-klavirji in pianino

in sicer na prodaj ali se izposojajo.

Ceneje vrste kratkih klavirjev in stari preigrani klavirji so tudi v zalogi.

Priporočam se za ubiranje klavirjev tudi na deželo. Z velespoštovanjem (782-3)

Ferd. Dragatin

ubiralec klavirjev, Florijanske ulice št. 50.

MARIJINA KOPELJ

poleg Prul

otvorila se je v ponedeljek 1. maja

Naročila na kopanje

v lesenih in kamnitih banjah se tudi vsprejemajo.

K obilnemu obisku vabi najuljudneje

(797-3) Josipina Ziakowsky.

Poštna upraviteljica

sprejme se takoj na pošto v lepem kraju Savinjske doline, in sicer najrajši začetnica, ki je ravno kar dovršila izpit z dobrim vspehom. (832-1)

Več pove upravnistvo „Slov. Naroda“.

Krepek

deček in deklica

z dobrimi šolskimi spričevali, se vzprejme v trgovino mešanega blaga.

Kje? pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (790-3)

Avtomatični

lovilci za množine.

Za podgane gld. 2—, za miši gld. 1-20. Lové brez nadzorstva po 40 v jedni noči, ne puščajo nobene nečistosti in se postavljajo zopet sami. Lovilnica za ščurke „Eclipse“, na tisoče ščurkov in žoharjev v jedni noči loveča, a gld. 1-20. Povsod najboljši vspehi. Pošilja se proti povzetju. (693-4)

M. FEITZ, Dunaj, II., Taborstrasse 11/B.

Glavna zaloga moke

iz slovečega valjičnega mlina

Vinko Majdič-a v Kranju.

Pri razstavah odlikovani izdelki, dobé se en-gros po originalnem ceniku pri

Antonu Ditrich-u

glavnem zastopniku (733-5)

Marije Terezije cesta št. 2. Ljubljana.

Ker se sexija konca

bliža, prodajana ose

konfekcijske

predmete

po zdato znizanej ceni.

Gričar & Mejač

Ljubljana

Prešernove ulice št. 9.

Razglas.

Prvi veliki letni semenj v Rovtah nad Logatcem

ki se je imel vršiti letos na tihi ponedeljek, pa je izostal radi sneženega vremena, vršil se bode

v soboto, dné 6. maja t. l.

Županstvo občine Rovte nad Logatcem

dné 29. aprila 1899.

(833)

Župan: Janez Kavčič m. p.

Najnovejša špecerijska trgovina!!!

Karol Planinšek

prej Schober, Dunajska cesta št. 8.

Ozira se na svoj zadnji inserat, dovoljujem si slavno občinstvo opozarjati na svojo veliko zalogo špecerijskega blaga, kakor: raznovrstne kave, olivnega in namiznega olja, kakao, čokolade itd.

Nadalje se istemu tudi priporočam za nakup fine pristne slivovke, najfinejšega francoskega konjaka, tropinovca in špirita po najnižjih cenah, zagotavljajoč solidno in reelno postrežbo. (737-5)

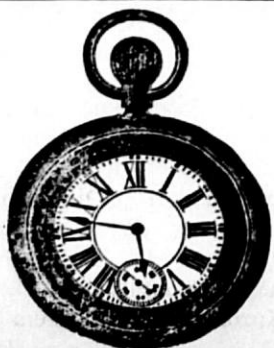
Velika, novo zgrajena vila v Kranji

z 18 lokalitetami in zraven pripadajočim parkom se po primerni ceni proda.

Pojasnila daje **Jožef Fuso** v Kranji.

(713-6)

Primerna birmanska darila!

Kdor želi kupiti za birmansko darilo ne samo cenó, temveč tudi dobro in natančno regulirano žepno uro, obrne naj se do trvdke (821-1)

Janko Klopčič

prodaja raznovrstnih zlatih, srebrnih, nikelnastih in jeklenih žepnih ur, zlatnine in srebrnine

Prešernove ulice št. 4.

Žepne ure za dečke in deklice od 5 gld. naprej.